

Доброта під час Різдва

“Вони можуть взяти мій обід”, — сказала вона.

Діана Евелін Нільсон
(Грунтується на реальних подіях)

Це сталося в Японії.

Акарі допомогла своїй маленькій сестричці Міорі встановити різдвяну сценку. Їй подобалося готуватися до Різдва.

Фігурка немовля Ісуса усміхалася з ясел. Акарі також усміхнулася. Це змусило її замислитися про те, як сильно Ісус любить її. Багато людей в Японії не святкували народження Ісуса Христа, як це робила сім'я Акарі. Але під час Різдва вони все ж дарували подарунки і проводили час з сім'єю.

Задзвонив татовий телефон. Він відповів і говорив протягом хвилини. “Дякую за нагадування, — сказав він. — Побачимося вранці на Різдво”. Він поклав слухавку.

“Ти йдеш на проєкт служіння?” — спитала Акарі.

“Саме так, — сказав тато. — Я їду в Токіо, щоб допомогти роздавати їжу безхатькам. Деякі люди в нашому приході допомагають кожного року”.

“Можна я також піду цього разу?” — спитала Акарі.

“Звісно! — сказав тато. — Міорі може піти також”.

Різдвяного ранку сім'я Акарі прокинулася рано, щоб розпакувати подарунки. Акарі дуже подобався її подарунок! Невдовзі вона з радістю зможе погратися з ним.

Мама запакувала для кожного обід і обійняла їх перед виходом. Потім Акарі, тато і Міорі пішли на потяг.

Коли потяг прибув до Токіо, тато повів Акарі і Міорі в парк, де було багато наметів і людей.

“Ось люди, яким ми будемо тут служити, — сказав тато. — Вони бідні, й отримати їжу на Різдво буде для них благословенням”.

Група людей розклала на столах хліб, розставляла тарілки з макаронами та десерт. Акарі побачила, що кілька дітей її віку також допомагали.

“Всі ці люди з нашої Церкви?” — запитала Акарі у тата.

“Не всі, — сказав тато. — Чи це не чудово, що так багато людей хочуть допомогти?”

Акарі, Міорі і тато покладали їжу в коробки. Потім вони допомагали роздавати коробки людям, що стояли в черзі. “З Різдвом!” — казала Акарі кожній людині.

Невдовзі всі коробки були роздані. Але все ще були люди у черзі, які чекали на їжу!

Тато насупився: “Мені здається, що їжі не вистачає”. Він повернувся до людей, що чекали і сказав: “Мені шкода. У нас закінчилася їжа”.

Акарі не хотіла, щоб ці люди пішли без їжі. Чи було щось, що вона могла зробити?

“Вони можуть взяти мій обід”, — сказала вона.

“Хороша ідея, — сказав тато.

— Давайте ми всі

поділимося нашими обідами”. Решта помічників погодилася. Вони витягли свої обіди, які принесли із собою. Всі люди, що були в черзі, отримали їжу!

Акарі була трохи голодною, але це не було проблемою. Людям в парку потрібна була їжа більше, ніж їй самій.

“Я пишаюся тобою, — сказав тато, коли вони поверталися додому потягом. — Ти зробила добро, поділившись своєю їжею”.

“Це те, що зробив би Ісус”, — сказала Акарі.

Акарі відчувала всередині тепло і щастя решту дня. І не лише через те, що це було Різдво! Їй було так приємно, що вона могла поділитися любов'ю Спасителя. ●

Що зробила Акарі, щоб бути схожою на Ісуса?

